

Keçmiş tələbə yoldaşım Xələfliyə səmimi etiraf məktubu,

yaxud "Ölməyən sevginin dastanı" əsəri üzərində düşüncələr

Möhbət İBRAHİMOVA

"Ölməyən sevginin dastanı" əsərini oxudum. Açıqı deyim ki, kitabı əlimə həvəs-siz götürmüşdüm.

Birincisi, mövzu özü cəlbedici deyildi. İstər şifahi, istərsə də yazılı ədəbiyyatda yüzrlər, minrlər dəfə təkrarlanan, müxtəlif ədəbi növlərdə işlənib ya nikbin, ya da bədbin notlarla başa çatan sevgi macərası, məhəbbət dastanı. İkincisi də, annotasiyadan anladım ki, İlqarın sevgilisi milliyətcə erməni qızıdır. Bu da məni məyus etdi. Hətta fikirləşdim ki, Əli Rza tökülən qanları, şəhidləri, qaziləri, minrlər yurd-yuvası dağıdılan insanları, xarabalığa çevrilən şəhər və kəndləri, xüsusən də doğma Cəbrayılıni nə tez unutdu?

Qüsura baxma, mən iki hərbcı zabitin anasıyam. Övladları başqa peşəni seçən analardan fərqli olaraq müharibə dəhşətini daha dərindən yaşamışam. Hətta kiçik nəvəm Fəridin sevinclə dediyi "Qorxma, ay nənə, atam-gil plan cızıblar. Deyəsən, bu dəfə erməniləri qovub Qarabağı alacağıq!" -sözlərini eşidəndə bir anlığa nə deyəcəyimi bilmədim. Tez özümə toplayıb: "Əlbəttə, alacağıq, nənənin balası!" -dedim və balaca uşaqdakı inama, böyük torpaq sevgisinə heyran qaldım.

Əsəri oxumaq istəyəndə xəyalım həmin illərə getdi. Müharibədən əvvəlki, 44 günlük Vətən savaş dövrünü xatırladım və nəhayət, poemanın ilk sətirlərinə göz gəzdirməyə başladım. Gözlədiyimin əksi oldu. Səhifələr bir-birini əvəz etdikcə əsər məni ağışına aldı. Bir də gördüm, poemanın epiloqu olan "Son səsi" tamamlamaq üzrəyəm. Vaxtın necə keçməsindən xəbərim olmayıb.

Əsəri oxumamışdan əvvəl keçirdiyim hisslər üçün özümə acıgım tutdu. Və bərk-dən səsləndim: "Əhsən, Əli Rza! Halal olsun sənə Vətənin havası, suyu, bir də atanın zəhmətlə qazandığı çörək!"

Sən sözün gücü, fitri istedadının qüdrəti ilə bu əsərlə elə bir çəlgəng hörmüsən ki, elə ilmələr atmısan ki, insan heyran olmaya bilmir.

Əziz dost, sən Yaradana söykənərək (-Mən bildiyim yaxşıdan Allah bilən yaxşıdır.) Ustad Nizami dən güc alaraq elə bir sənət abidəsi yaratmısan ki, bəlkə də, 80-ci illər-

dən bu günə qədər olan bütün bədii yaradıcılığa bu sənət incisi öz ölməzlik, əbədiyaşarlıq möhürünü vurmuş oldu.

Dəfələrlə işlənən mövzuya təzə don geyindirib yeni forma yaratmısan. Təxmislə bayatını, klassika ilə xalq ədəbiyyatını özünəməxsus ustalıqla əvəzləmişən. Ulu Nizamini, Nigarini, eyni zamanda Xələflini təxmis etməsən.

Bəzən də əsərin ərəşəyə gəlməsində, mövzunun seçilməsində danılmaz rolu olan dostun İsaxana xitab edərək sanki ondan güc alır, ilhamına yeni rənglər qatırısan:

İsaxanın söhbəti ötənlərə yol açır,

Yazı eşqim, sevgim də o günlərə qol açır.

Sonra ilham bulağından axan, tökülən inciləri sətirlərə düzərək yenidən yoluna davam edirsən:

Sözümə qayıdaram ölməyən sevgilərə,

Xatirə çəməmində solmayan sevgilərə.

Məhəbbət mövzusunda qələmə aldığın bu poemada keçən əsrin sonlarında baş verən hadisələrə də işıq salmısan. Sergeyin şəxsinə də şəx qüvvələrin aqibətini göstərmisən. Həm də oxucunu bir mövzu ətrafında saxlayıb yormursan. Yeri gəldikcə lirik ricətdən istifadə edir, haşiyyə çıxırısan. Sonra hadisəni elə yönləndirib əsas mövzu ilə bağlayırısan ki, insan heyran qalır. Yenidən İlqarla bağlı danışır, zamanın girdabında onun taleyindən, dostlarından, Nanasından xəbər verirsen.

Əsərboyu baş qəhrəmanı mühafizə edir, yıxılmağa, öyilməyə qoymursan. Elə bil bu xalq deyimini ona daim pıçıldayırsan: "Polad sınaq, öyilməz".

Bax sən də belə olmalısən, - deyib ona doğru yolu tapmaqda kömək edirsən. Sanki bir ata öz övladını qoruyurmuş kimi.

Əsərin sonu da maraqlı işlənib; nəhayət, haqq öz yolunu tapır. Xeyir şəxə qalib gəlir. Xeyrin-İlqarın qələbəsi türkün qələbəsidir. Məncə, bu adı məhəbbət dastanı deyil, sevməyi də, sevdini qəlbində gömüb yenidən həyatına davam etməyi bacaran bir türkün hekayətidir. O türkün ki öyilmir, yıxılır, özündə güc taparaq yenidən ayağa qalxır. Daha böyük inamla qaranlıqdan işıq doğru-haqqa doğru yol alır. Bu yol həm də Azərbaycan xalqının 30 illik zaman fasiləsindən sonra hərbi və siyasi cəhətdən güclənərək 44 günlük Vətən müharibəsindəki Zəfər yoludur.

18.01-2026